

Rozhovor týdne

Anna Stejskalová: „Radost i smutek hodím na papír a hned je mi líp.“

ŠUMPERK. Narodila se v Zábřehu a v těchto dnech se stěhuje do Šumperka. Vystudovala šumperskou průmyslovku a nejvíc ji ve škole bavil grafický design. Miluje malování, grafiku, fotografii a tancuje flamenco. Dvacetiletá Anna Stejskalová kromě vyjmenovaných koníčků ve svém volném čase nejraději pomáhá lidem. Proto se rozhodla od září nabídnout seniorům v šumperském Pontisu výtvarný kurz nazvaný Sdělujeme pocity malbou. Pokud chcete vidět její obrázky, do konce srpna jsou vystaveny v Galerii Café v Rovensku

Hana Písková

Je vám dvacet a baví vás trávit volný čas se seniory?

Baví. Ráda poznávám nové lidi. Se seniory jsem se začala potkávat při tvorbě fotoknihy. Původně jsem si myslela, že budeme chodit na procházky fotit, ale většinou jsme se sešli v kavárničce a mě bavilo zapisovat jejich vzpomínky, příběhy. Když tak o tom přemýšlím, pro mě jsou v životě důležité moje koníčky a taky možnost pomáhat lidem.

Jak jste se dostala k malbě?

Malování je asi odjakživa mojí životní součástí. Ráda maluju hlavně abstraktní věci. Dám svoje pocity na papír nebo plátno a hned je mi líp. Vytvořila jsem si už svoji vlastní techniku, ve které kombinuju různé typy barev. Baví mě to, uklidňuje.

Lidé u nás jsou dost uzavření. Nemáte strach pracovat s lidmi o generace staršími a chtít po nich, aby projevili své pocity?

Věřím, že jim to pomůže stejně jako mně. Budu se snažit je vést tak, aby se nebáli projevít. Každý z nás má v sobě třeba nějaké zranění z dětství nebo naopak velkou radost. Ukážu lidem, jak je fajn dostat to ven a dát to na papír nebo na plátno.

Co malování pocitů může přinést kromě uklidnění?

To se těžko popisuje. Když mám trápení anebo když mám radost, hodím to na papír a po čase, když se na obrázek podívám, vybaví se mi, co jsem zrovna tenkrát dělala, ale už nemám ten pocit v sobě. Prostě se z toho vymaluju.

Co byste poradila lidem, kteří se neumí tak otevřít nebo jsou přesvědčeni, že malovat vůbec neumí?

Doporučuji nepřemýšlet nad tím. Na začátku kurzu začneme hodně volným tématem, aby si malování osahali, zjistili, co funguje, rozmysleli si jaké barvy a štětce budou používat. Zvládne to opravdu každý. Těším se na to.

Mluvila jste o tom, že kombinujete různé typy barev. Se seniory budete malovat klasickými vodovkami, nebo budou mít příležitost naučit se i něco nového?

Bude se malovat temperami, akrylovými barvami, vodovkami. Možná použijeme olejovky, anilinové barvy, rozmývací pastelky, uhly, ještě popřemýšlím. Každý si vybere, co mu sedí.

Říkala jste, že vás hodně baví fotografie. Co nejraději fotíte, když si můžete vybrat?

Hodně fotím přírodu, kterou mám ráda, ale i lidi. Někdy fotím svatbu a děti. Občas zkusím něco abstraktního v přírodě a to mě taky baví. K té abstrakci mám blízko.

Nedávno jste dostudovala průmyslovku. Jaké máte sny do budoucna?

Chci mít dobrou práci. Jsem šťastná, že jsem získala práci grafičky, to mě naplňuje. Svoji budoucnost vidím v grafice, v malování a určitě chci taky tancovat. Líbilo by se mi mít výstavu obrázků i fotek v Šumperku. Doufám, že se to podaří.